

30. Stutt samtal við Guðmund skáld
Friðjónsson og staka eftir hann.

1 blað qto. dags. 15. sept. 1930

[Faint handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading.]

15. sept. 1930

[Handwritten signature or initials.]

Víð stóðum saman í götuhorni Laugavegar, ég og
Fríður Friðjónsson skáld. Sá ég þá og heyrði, að hann var að mældra
eittliðad fyrir minni sér og segi við hann:

„Varstu að segja nokkud við mig, Fríðmundur? Mér heyrdist
það, en ekki hvað það var.“

Malti hann þá fram vinnu þessa:

„Þú ert er greinagæd:

gull í hverjum fingri.

Þú ert einn þá fótafæd

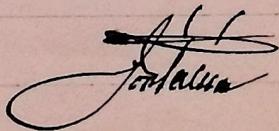
fræmri en margra yngri.“

„Hvað? Ertu að yfirlita þetta til mín?“ spurdi ég.

„Ójá; mér kom þetta í hug og ég sá þig svo árla í fötum —
þú ert vist áhrifull nokkud, þótt aldrei sést —, en ekki
gjörir ég ráð fyrir, að allir þeir sem yngri eru, séu bærir að
fosa upp um sig boymur!“

Gett hann síðan til augulshnis til þess að láta athuga sjón sína.

15. Sept. 1938

Jónas